

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—8 (se Tillæg C. Sp. 1059) samt dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1139).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Det lille Lovforslag angaaende en midlertidig Ordning af Butikslukningsforholdene kommer her til Tinget fra Landstinget, hvor det af Regeringen fremsatte Lovforslag er undergaaet nogle Ændringer. Lovforslaget er fremsat for at give ny Livskraft til den midlertidige Lukkelov, som blev vedtaget for indeværende Vinterhalvaar, og som udløb med Marts Maanedes Udgang. Under Hensyn til Brændselsvanskelighederne vedtog man da at indføre en midlertidig Lukkeordning, som kan betegnes som 7-Lukningen. Imidlertid medførte Forholdene paa Brændselsomraadet, at det var nødvendigt at gaa videre. Derfor udkom der en Række Bestemmelser, der begrænsede Tilladelsen til Anvendelse af Brændselsmaterialier derved, at man fastsatte andre Lukketider, der for Butikkernes Vedkommende kan karakteriseres som en 6-Lukning. Imidlertid nærmer vi os nu den lyse Tid, hvor Belysning og Brændsel til Varme i Butikker ikke vil være nødvendig, og da vilde af sig selv indfinde sig den ellers bestaaende normale Lukketid, der kan betegnes som 8-Lukningen. Imidlertid er det klart, at Udsigterne paa Brændselsomraadet er af en saadan Art, at vi maa forvente, at vi, naar Mørket atter indfinder sig og Kulden paa ny kommer, ikke vil kunne nøjes med de Bestemmelser, der findes i den almindelige Lukkelov, men formodentlig maa vende tilbage til noget lignende, som har hersket i Slutningen af denne Vinter, altsaa til 6-Lukningen. Handelsorganisationerne har dels ved Andragender til Indenrigsministeriet og dels senere ved en Række telegrafiske Henvendelser til Landstingets Ud-

valg udtalt, at det vilde være ønskeligt, at man i den lyse Tid ikke havde 8-Lukning, idet man senere skulde gaa saa langt tilbage som til 6-Lukning. Forskellen vilde være for stor. Derfor har man ønsket, at den midlertidige Ordning, der gjaldt for Vinterhalvaaret, ogsaa skulde have fornyet Livskraft for Sommerhalvaaret, altsaa en Ordning med 7-Lukning. Dette er Hovedbestemmelsen i denne lille Lukkelov.

Da Bestemmelserne om Lukning Kl. 6 blev indført, fordi det gjaldt om at indvinde den størst mulige Besparelse paa Belysningens og Brændselets Omraade, fandt Indenrigsministeriet det rigtigst at trække en ensartet Grænse for alle Handlende, saa at ogsaa de Konfektoreforretninger, Sukkervare- og Chokoladeforretninger, som paa et særligt Konditorvareborgerskab har Lov til at følge Konditorlukkebestemmelsen, blev bragt ind under samme Ordning som andre Handlende og altsaa ogsaa maatte lukke Kl. 6. Derved opstod der et Forhold, som kunde siges at være ubilligt, og som i øvrigt ogsaa var til Stede under den normale Ordning, men her vel følte stærkere, nemlig at Indehaverne af de egentlige Konditorborgerskaber, de, som tilbereder Kager, og som derfor i Henhold til de almindelige Lukningsregler har Ret til at holde aabent senere end andre og til at servere, og som ogsaa under de midlertidige Lukkebestemmelser blev behandlet paa samme Maade som andre serveringsberettigede kunde sælge Konfektorevarer efter den almindelige Lukketid Kl. 6, hvorved Konfektoreforretningernes Kunder blev flyttet fra disse Forretninger over til Konditorierne. Dette Forhold er et overordentlig indviklet Spørgsmaal. Konditorerne klager over at Konfektoreforretningerne oprindeligt trængte ind paa Konditorernes Omraade ved at benytte deres Borgerskab, og at de altsaa paa et vist Tidspunkt har taget Kunder fra dem, medens det nu er Konfektorehandlerne, der fremfører den tilsvarende Klage. Imidlertid fandt Ministeriet det rigtigst ud fra Synspunktet Brændselsbesparelse at træffe en ensartet Ordning, saa at al Handel med disse Konfekt- og Chokoladearer ophører paa samme Tidspunkt paa Dagen, hvad enten de forhandles i en Urtekræmmerforretning i et Konfektudsalg eller i et Konditor. Med andre Ord, Konditorier betragtes som Serveringssteder, har Ret til at holde aabent indtil disses Lukketid, men maatte allerede inden den Tid ophøre med Sal-